

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 861/2026
15.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Додига, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К бр 967/22 од 03.12.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 65/26 од 31.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 15. јула 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Додига, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К бр 967/22 од 03.12.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 65/26 од 31.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К бр 967/22 од 03.12.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање правде из члана 336б став 2. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 7 месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова – паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а на основу члана 252. у вези члана 258. став 1. и 4. ЗКП, оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 65/26 од 31.03.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Додига а пресуда Основног суда у Шапцу К бр 967/22 од 03.12.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Додиг, због повреда закона из

члана 485. став 1. тачка 1) и став 2) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 74. ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и побијане пресуде „поништи и стави ван снаге, а окривљеног ослободи од кривице“ или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1) ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева у уводу наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, а као конкретне повреде истиче повреду одредаба члана 74. ЗКП, те битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца због повреде закона.

Међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи конкретно у чему се састоје повреде закона из члана 74. ЗКП, односно на који начин је окривљеном у току поступка повређено право на обавезну одбрану, нити како су учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 438. став 1. тачка 9) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, па је Врховни суд оценио да у овом делу захтев нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, те обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтвом указује. Стога је захтев у овом делу одбачен јер нема законом прописан садржај.

Надаље, у образложењу захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да су изреке побијаних пресуда противречне самима себи и разлозима који су наведени у образложењу истих, да другостепени суд није са дужном пажњом размотрио оправдане и основане наводе браниоца, истакнуте у изјављеној жалби, да су разлози који се наводе у образложењу другостепене пресуде потпуно идентични разлозима из образложења првостепеног суда, као и да су разлози изнети о одлуци о кривичној санкцији нејасни и контрадикторни самима себи.

Поред тога, у образложењу захтева бранилац окривљеног наводи да је првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а с тим у вези истиче да окривљени критичном приликом није био свестан значаја својих радњи јер је био под великим психолошким стресом и емоционално узнемирен, те злонамерно провоциран од стране браниоца окривљеног ББ провокативним и сугестивним питањима, којим наводима у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП и оспорава умишљај окривљеног.

Имајући у виду да из изнетих навода захтева произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде у овом делу побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде члана 440. ЗКП, које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко браниоца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић